

КИТОБИ НАВҲАҲОИ ИРМИЁ БОБИ ЯКУМ

Андӯҳ дар бораи Ерусалими валангоршуда.

1. Чӣ гуна он шахре ки серодам буд, яккаву танҳо нишастааст, он шахре ки дар миёни халқҳо бузург буд, мисли бевазани шудааст, он шахре ки бар кишварҳо ҳукмфармо буд, хирочгузор гардидааст!
2. Шабонгоҳ вай зор-зор мегиряд, ва ашкҳои вай бар рухсораҳои вай аст. Аз байни ҳамаи ошиқонаш барои вай тасаллидиҳандае нест: ҳамаи ёронаш ба вай хиёнат кардаанд, ба вай душман шудаанд.
3. Яхудо аз боиси мазаллат ва меҳнати саҳт ҷалои ватан шудааст; вай дар миёни бутпарастон нишаста, фароғат намеёбад; ҳамаи таъқибкунандагонаш дар миёни тангиҳо ба вай даррасидаанд.
4. Роҳҳои Сион мотам гирифтааст, чунки мардум дар идҳо ба зиёрат намеоянд; ҳамаи дарвозаҳояш хароб шудааст; коҳинонаш оҳу воҳ мекунанд, дӯшизагонаш ғамгинанд, ва худаш талхком аст.
5. Адуёнаш сарбаланд шудаанд, душманонаш комронӣ мекунанд, зеро ки Парвардигор вайро аз боиси гуноҳҳои бисёраш ғамгин кардааст; кӯдаконаш пешопеши аду ба асирӣ рафтаанд.
6. Ва аз духтари Сион тамоми ҳашамати вай нест шудааст; мирони вай, мисли ғизолоне ки чарогоҳ наёфта бошанд, бемаҷол гардида, пешопеши таъқибкунанда равона шудаанд.
7. Ерусалим дар айёми мусибатҳо ва укубатҳои худ ҳамаи нозу неъматҳои худро, ки аз қадимулайём дошт, ба ёд меоварад, дар сурате ки қавми вай ба дасти душман афтодааст ва мададгоре барои вай нест; адуён ба вай нигариста, ба ҳоли харобиҳояш механданд.
8. Ерусалим гуноҳи азиме кардааст, аз ин сабаб кароҳатангез шудааст: ҳамаи онҳое ки вайро мӯхтарам медоштанд, ба вай беъътиной мекунанд, зеро ки урёнии вайро дидаанд; худаш низ оҳу воҳ мекунад ва рӯ ба қафо мегардонад.
9. Наҷосати вай бар домани вай буд, лекин ояндаи худро ба ёд намеовард; бинобар ин ба таври хайратангез ба залолат афтодааст, ва тасаллидиҳандае барои вай нест. «Парвардигоро! Мазаллати маро бубин, зеро ки душман мутақаббир шудааст».
10. Аду ба ҳамаи нозу неъматҳои вай дасти душманӣ дароз кардааст: вай дидааст, ки ба қудси вай ғайрияҳудиён даромадаанд, ки дар бораи онҳо Ту амр фармудаӣ, ки ба ҷамоати Ту дохил нашаванд.

11. Тамоми қавми вай оху воҳ карда, нон мечӯянд, нозу неъматҳои худро дар бадали хӯрок додаанд, то ки зинда бимонанд. «Парвардигоро! Назар андоз ва бубин, ки ман чӣ гуна залил шудаам».

12. «Бигзор ин ба шумо, эй ҳамаи роҳгузарон, рӯй надихад. Назар андозед ва бубинед, ки оё дарде мисли дарди ман ҳаст, ки он ба сари ман омадааст, ва Парвардигор дар рӯзи шиддати ғазаби Худ маро ғамгин кардааст?

13. Аз афроз ӯ оташе ба устухонҳоям фиристода, онҳоро бирён кардааст; доме барои пойҳоям ниҳода, маро ба қафо баргардонидааст; маро маънос ва дардманди ҳаррӯза сохтааст.

14. Юғи гуноҳҳоям, ки бо дасти ӯ ба ҳам барбаста бофта шудааст, бар гарданам баромада, маро бемаҷол кардааст; Парвардигор маро ба дастҳое таслим кардааст, ки наметавонам пеши онҳо истодагӣ намоям.

15. Ҳамаи баҳодурони маро Парвардигор андаруни ман вожгун кардааст: чамъомадеро бар зидди ман даъват намудааст, то ки ҷавонони маро несту нобуд кунанд; духтари бокираи Яҳудоро Парвардигор дар чархушт поймол кардааст.

16. Дар ҳаққи инҳо ман гиря мекунам: аз чашмам, аз чашмам об мерезад, зеро тасаллидихандае ки ҷонамро қувват меода бошад, аз ман дур шудааст; писаронам хонавайрон шудаанд, зеро ки душман зӯр баромадааст».

17. Сион дастҳои худро дароз мекунад, лекин тасаллидихандае барои вай нест: Парвардигор дар ҳаққи Яъқуб амр фармудааст, ки ӯро адуёнаш ихота кунанд; Ерусалим дар миёни онҳо карохатангез шудааст.

18. «Парвардигор одил аст, зеро ки аз амри ӯ саркашӣ кардаам. Бишнавед, эй ҳамаи қавмҳо, ва дарди маро бубинед: дӯшизагонам ва ҷавононам ба асирӣ рафтаанд.

19. Дӯстдорони худро даъват намудам, лекин онҳо дар ҳаққи ман хиёнат карданд; коҳинонам ва пирионам дар шаҳр чон доданд, дар ҳолате ки барои худ хӯрок мечӯстанд, то ки зинда бимонанд.

20. Парвардигоро, назар андоз, зеро ки дар тангӣ ҳастам: амбоям ҷӯш мезанад, дилам андарунам чаппа шудааст, зеро ки бағоят саркашӣ кардаам; аз берун шамшер нобуд мекард, чунон ки дар хона мамот ҳукмфармо буд.

21. Мешунаванд, ки ман оху воҳ мекунам, аммо тасаллидихандае барои ман нест; ҳамаи душманонам мусибати маро шунида шод

шудаанд, ки Ту инро дар ҳаққи ман кардаӣ. Кошки он рӯзи эълонкардаи Худро меовардаӣ, ва онҳо мисли ман мешуданд!

22. Бигзор тамоми шарорати онҳо пеши назари Ту биёяд, ва ба онҳо ончунон амал кунӣ, чунон ки ба ман барои ҳамаи гуноҳоям амал кардаӣ; зеро ки оҳу фиғонам бисёр аст, ва дилам пурдари аст».

БОБИ ДУЮМ

Набӣ барои валангор шудани Яҳудо навҳа мекунад.

1. Чӣ гуна Парвардигор дар вақти ғазаби Худ духтари Сионро бо абрҳои тира пӯшондааст, шукӯҳи Исроилро аз осмон ба замин афкандааст ва пойандози Худро дар рӯзи ғазаби Худ ба ёд наовардааст!

2. Парвардигор ҳамаи масканҳои Яъқубро талаф намуда, раҳме накардааст, қалъаҳои духтари Яҳудоро дар вақти хашми Худ хароб намуда, ба замин яксон кардааст, давлат ва мирони онро поймол гардондааст;

3. Дар шиддати ғазаби Худ тамоми шоҳи Исроилро шикастааст, ямини Худро аз омадани душман баргардондааст ва Яъқубро мисли забонаҳои оташе ки ҳамаи чизҳои давру пешро фурӯ мебарад, сӯзондааст;

4. Камони Худро мисли душман зех кардааст, бо ямини Худ мисли аду ба қиём бархостааст ва ҳамаи назаррабоёнро куштааст; бар хаймаи духтари Сион хашми Худро мисли оташ рехтааст.

5. Парвардигор мисли душман шуда, Исроилро талаф намудааст: ҳамаи қасрҳои онро талаф намуда, қалъаҳои онро хароб кардааст ва барои духтари Яҳудо нолаву фиғонро афзудааст;

6. Ва хаймаи Худро мисли боғ аз миён бардошта, чамъомадгоҳи Худро хароб кардааст. Парвардигор дар Сион рӯзҳои ид ва шанbero фаромӯш кунонидааст ва дар шиддати ғазаби Худ подшоҳ ва коҳинро хорозор намудааст.

7. Парвардигор қурбонгоҳи Худро тарк карда, қудси Худро хор дидааст; ҳисорҳои қасрҳои онро ба дасти душманон таслим намудааст: онҳо дар хонаи Парвардигор, ба монанди рӯзи ид, овоз бардоштаанд.

8. Парвардигор қарор додааст, ки ҳисори духтари Сионро хароб кунад; шоқул кашида, дасти Худро аз талаф кардан бознадоштааст; ва истехком ва ҳисорро, ки якҷоя ба хок яксон шудаанд, қисвати сӯгворӣ пӯшондааст.

9. Дарвозаҳои он ба замин фурӯ рафтааст; ғалақаҳои онро вайрон карда шикастааст; подшоҳи он ва мирони он дар миёни ғайрияхудӣ мебошанд; шариате нест; анбиёи он низ рӯёе аз ҷониби Парвардигор намеёбанд.

10. Пирони духтари Сион бар замин хомӯш нишастаанд, бар сари худ хокистар пошида, палос пӯшидаанд; дӯшизағони Ерусалим сари худро сӯи замин ҳам кардаанд.

11. Чашмонам аз ашк очиз шудааст, амбоям ҷӯш мезанад, чигарам аз шикасти духтари қавми ман бар замин мерезад, вақте ки кӯдакон ва ширмакон дар кӯчаҳои шаҳр беҳуш шуда меғалтанд.

12. Ба модарони худ мегӯянд: «Нон ва шароб кучост?» – дар ҳолате ки мисли маҷрӯҳон дар кӯчаҳои шаҳр аз ҳуш рафта, дар оғӯши модарони худ ҷон медиҳанд.

13. Чӣ шаҳодате барои ту бидихам, чӣ қиёсе барои ту биёварам, эй духтари Ерусалим? Чиро ба ту ташбеҳ намоям, то ки туро тасаллӣ диҳам, эй духтари бокираи Сион? Зеро ки шикасти ту мисли баҳр бузург аст, ва кист, ки туро тавонад шифо диҳад?

14. Анбиёи ту чизҳои ботил ва беаслро барои ту пешгӯӣ намудаанд ва гуноҳатро ошкор накардаанд, то ки хавфи асирии туро пешгирӣ намоянд, балки нубувватҳои ботил ва ҳаёлҳои хомро барои ту изҳор кардаанд.

15. Ҳамаи роҳгузарон дар ҳаққи ту даст бар ҳам месоянд, ҳуштак кашида, ба ҳоли духтари Ерусалим сар мечунбонанд: «Оё ҳамин аст шаҳре ки онро камоли зебой, шодии тамоми замин мегуфтанд?»

16. Ҳамаи душманонат даҳони худро бар ту кушодаанд, ҳуштак кашида ва дандон ғичиррос занонда, мегӯянд: «Онро талаф кардем! Ҳай-ҳай, ин ҳамон рӯз аст, ки дар интизораш будем ва ҳоло ба он ноил шудаем, онро ба чашми худ дидаем!»

17. Парвардигор он чи қарор дода буд, иҷро кардааст; амреро, ки аз қадимулайём фармуда буд, ба амал овардааст: хароб намуда, раҳме накардааст ва душманро бар ту шод гардонда, шоҳи адуёнатро баланд бардоштааст.

18. Дили онҳо сӯи Парвардигор фарёд мекунад: эй ҳисори духтари Сион! Рӯзу шаб мисли ҷӯйбор ашк рез, ба худат оромӣ надех, гавҳараки чашмат қарор наёбад.

19. Шабонгоҳ, дар аввали посҳо, бархоста фиғон бардор; ба ҳузури Парвардигор дили худро мисли об рехта холӣ кун; дастҳои худро дар бораи ҷони кӯдаконат, ки дар сари ҳар кӯча аз гуруснагӣ беҳуш мешаванд, сӯи Ӯ боло бардор:

20. Парвардигоро! Назар андоз ва бубин, ки чунин амалро ба кӣ кардаӣ? Оё равост, ки занон меваи батни худро, – кӯдаконеро, ки ба сад ноз парварда буданд, – бихӯранд? Оё равост, ки коҳин ва набӣ дар қудси Парвардигор кушта шаванд?

21. Наврасон ва пирон бар хоки кӯчаҳо хобидаанд; дӯшизагонам ва чавононам аз дами шамшер афтадаанд; Ту онҳоро дар рӯзи ғазаби худ куштаӣ, ба қатл расондаӣ ва раҳме накардаӣ;

22. Даҳшатҳои маро аз гирду атроф, ба монанди рӯзи ид, даъват намудаӣ; ва касе набуд, ки дар рӯзи ғазаби Парвардигор гурехта ва зинда монда бошад: онҳоеро, ки ба сад ноз парварда ва калон карда будам, душмани ман талаф намудааст".

БОБИ СЕЮМ

Ирмиё андӯҳгин аст, лекин дар андӯҳи худ тасалли меёбад.

1. МАН одаме ҳастам, ки аз асои ғазаби Ё мазаллат дидаам.
2. Ё маро бурда, ба торикӣ даровардааст, ва на ба рӯшноӣ;
3. Фақат ба зидди ман тамоми рӯз гашта-баргашта дасти Худо нигаронидааст;
4. Гӯшт ва пӯсти маро реш-реш карда, устухонҳои маро шикастааст;
5. Бар ман иморат сохта, маро бо заҳр ва мусибат ихота намудааст;
6. Маро дар зулмот сокин гардондааст, мисли онҳое ки аз қадим мурдаанд;
7. Гирдогирди ман тавора кашидааст, то ки натавонам берун равам; ишкели маро вазнин кардааст;
8. Агарчи фарёд ва истиғоса менамоям, дуои маро пешгирӣ кардааст;
9. Роҳҳои маро бо харсангҳо бандубаст намудааст, пайроҳаҳои маро қач кардааст.
10. Ё барои ман хирси каминвар аст, шерест, ки дар ҷои ниҳонӣ бошад;
11. Роҳҳои маро қач карда, маро даридааст, маро маънос намудааст;
12. Камони Худо зеҳ карда, маро ҳадафе барои тир қарор додааст;
13. Тирҳои таркаши Худо ба гурдаҳои ман фуруғ фиристодааст.
14. Барои тамоми қавми худ хандахариш шудаам, калимаи тамасхури ҳаррӯзаи онҳо гардидаам.
15. Ё маро аз талхиҳо сер кардааст, маро аз явшон сероб намудааст;
16. Дандонҳоямро бо сангреса шикастааст, маро бо хокистар пӯшонидаст.

17. Ва чонам аз осоиштагӣ дур шудааст: некрӯзиро фаромӯш кардаам.
18. Ва гуфтам, ки қувватам ва умеде ки аз Парвардигор доштам, барбод рафтааст.
19. Мазаллат ва дилшикастагии маро, явшон ва захрро ба ёд овар.
20. Нағз ба ёд меоварам, ва чонам андаруни ман маънос шудааст.
21. Ба дили худ чунин ҷавоб хоҳам гардонд ва бинобар ин умедвор хоҳам буд:
22. Эҳсонҳои Парвардигор поён надорад, ва марҳаматҳои ӯ беинтиҳост;
23. Онҳо ҳар субҳ аз нав зоҳир мешавад: вафои Ту бузург аст.
24. «Парвардигор насибаи ман аст, – мегӯяд ҷони ман, – бинобар ин ба ӯ умедвор хоҳам буд».
25. Парвардигор барои умедворони худ, барои ҳар ҷоне ки толиби ӯст, нек аст:
26. Хуб мешавад, ки ба наҷоти Парвардигор сокитона умедвор бошанд.
27. Барои одамизод хуб аст, ки юғро дар ҷавонии худ бардошта бошад:
28. Вай танҳо нишаста, сукут хоҳад кард, зеро ки Парвардигор юғро бар вай ниҳодааст;
29. Даҳони худро бар хок хоҳад ниҳод: эҳтимол дорад, ки умеде бошад;
30. Ба касе ки вайро мезанад, рухсори худро хоҳад дошт ва аз нанг сер хоҳад шуд.
31. Зеро ки Парвардигор ба сурати абадӣ тарк нахоҳад кард,
32. Балки, агар ғамгин кунад, аз рӯи эҳсонкории бузурги Худ марҳамат хоҳад намуд,
33. Зеро ки ӯ банӣ одамро на ба дилхоҳи Худ ҷазо дода ғамгин мекунад.
34. Вақте ки ҳамаи бандиёни заминро бо пойҳои худ пахш мекунанд,
35. Вақте ки одамро ба ҳузури Ҳаққи Таоло ноҳақ доварӣ менамоянд,
36. Вақте ки дар муҳокимаи даъвои одам қачқорӣ мекунанд, – магар инро Парвардигор намебинад?
37. Кист, ки чизе гуфта бошад он чиз иҷро шуда бошад, бе он ки Парвардигор амр фармояд?
38. Оё бадиҳо ва некиҳо аз амри Ҳаққи Таоло ба вуқӯъ намеояд?

39. Одами зинда чӣ ҳақ дорад гила кунад, вақте ки аз гуноҳҳои худаш ҷазо бинад?
40. Пас, роҳҳои худро бояд тафтиш ва таҳқиқ кунем ва сӯи Парвардигор баргардем,
41. Дилҳои худро сӯи Худое ки дар осмон аст, бо дастҳо боло кунем:
42. «Мо гуноҳ кардаем ва саркашӣ намудаем, Ту наомурзидай;
43. Худро бо ғазаб пӯшониди, моро таъқиб намудай, куштай, раҳме накардай;
44. Худро бо абр пӯшонидай, то ки дуо нагзарад;
45. Моро дар миёни қавмҳо хокрӯба ва ахлот гардондай.
46. Ҳамаи душманони мо даҳони худро бар мо кушодаанд.
47. Даҳшат ва дом, харобӣ ва шикаст насиби мо шудааст.
48. Аз шикасти духтари қавми ман аз чашмам ҷӯйбори об мерезад.
49. Чашмам ашкбор аст ва бас намекунад, бе он ки танаффусе намояд,
50. То даме ки Парвардигор аз осмон назар андозад ва бубинад.
51. Чашмам аз барои ҳамаи духтарони шаҳри ман ҷони маро ба дард меоварад.
52. Онҳое ки ноҳақ ба ман душманӣ доранд, маро мисли мурғе сайд карданӣ шуданд;
53. Ҳаётамро дар чоҳ нобуд карда, маро сангборон намуданд.
54. Об аз сарам гузашт; гуфтам: "Корам тамом шуд".
55. Аз даруни чоҳи чуқур номи Туро, эй Парвардигор, хондам.
56. Овози маро шунидӣ: "Пас, гӯши Худро аз фарёд ва истиғосаи ман напӯшон".
57. Дар рӯзе ки Туро хондам, наздик шуда гуфтӣ: "Натарс!"
58. Даъвоҳои ҷони маро Ту, эй Парвардигор, ҳимоят кардӣ, ҳаёти маро раҳонидӣ.
59. Ноинсофиеро, ки дар ҳаққи ман содир мешавад, Ту, эй Парвардигор, мебинӣ; пас, доди маро бидеҳ!
60. Тамоми интиқомҷӯии онҳоро, тамоми дасисакории онҳоро дар ҳаққи ман мебинӣ;
61. Таҳқири онҳоро, тамоми дасисакории онҳоро дар ҳаққи ман Ту, эй Парвардигор, мешунавӣ,
62. Низ суҳанони муҳолифонам ва андешаҳоеро, ки онҳо ҳар рӯз ба муқобили ман доранд.
63. Шинухези онҳоро бубин, ки ман ашӯлаи онҳо гардидаам.

64. Сазояшонро, эй Парвардигор, мувофиқи аъмоли дастхшон ба онҳо баргардон;
65. Ба онҳо маҳзунии дил бидеҳ; нафрини Ту бар онҳо бод.
66. Бо ғазаби Худ, эй Парвардигор, онҳоро таъқиб намо ва аз зери осмон нобуд кун».

БОБИ ЧОРУМ

Мусибат ва шармандагии Яҳудо.

1. Чӣ гуна тилло хира шудааст, зари холис тағйир ёфтааст, сангҳои гаронбаҳо дар сари ҳар кӯча партофта шудааст!
2. Чӣ гуна фарзандони азизи Сион, ки ба зари холис баробар буданд, мисли кӯзаи сафолине ки амали дасти кулол аст, ҳисоб шудаанд!
3. Шағолон низ пистон берун оварда, бачаҳои худро мемаконанд, лекин духтари қавми ман, мисли шутурмурғҳо дар биёбон, бераҳм шудааст.
4. Забони бачаи ширмак аз ташнагӣ ба комаш часпидааст; кӯдакон нон мепурсанд, – касе ба онҳо намедихад.
5. Онҳое ки нуқлу наво мехӯрданд, дар кӯчаҳо бемаҷол шудаанд; онҳое ки бар бистари абрешимин парвариш меёфтанд, ахлоттӯдаҳоро ба оғӯш мекашанд.
6. Ва маъсияти духтари қавми ман аз гуноҳи Садӯм бузургтар аст, ки он дар як мижа задан вожгун шуд, бе он ки касе дастхояшро ба он расонда бошад.
7. Сарварони вай аз барф тозатар ва аз шир сафедтар буданд; баданашон аз марҷон сурхтар, қаду қоматашон мисли ёқути кабуд буд;
8. Ва акнун чехрашон аз ангишт сиёхтар шудааст, ба тавре ки дар кӯчаҳо онҳоро намешиносанд; пӯсташон ба устухонашон часпида, мисли чӯб хушк шудааст.
9. Куштаҳои шамшер назар ба куштаҳои гуруснагӣ хушбахттар буданд, чунки аз теғ хуншор шуда, зуд мурдаанд, назар ба онҳое ки аз камии маҳсулоти киштзор бо азоби бисёр ҷон додаанд.
10. Дастҳои занони раҳмдил бачаҳои худро пухтаанд, то ки дар вақти шикасти духтари қавми ман барояшон хӯрок шавад.
11. Парвардигор хашми Худро ба анҷом расондааст, шиддати ғазаби Худро фурӯ рехтааст ва оташе дар Сион афрӯхтааст, ки он асосҳои вайро хӯрдааст.

12. Подшоҳони замин ва ҳамаи сокинони дунё бовар намекарданд, ки аду ва душман ба дарвозаҳои Ерусалим дохил хоҳад шуд,
13. Аз боиси хатоҳои анбиёи он ва гуноҳҳои коҳинони он, ки хуни одилонро андаруни он мерехтанд;
14. Мисли кӯрон дар кӯчаҳо мегаштанд, дар ҳолате ки ба хун олуда буданд, ба тавре ки ба либосҳои онҳо касе наметавонист бирасад.
15. «Дур шавед! Палид аст!» – дод мегуфтанд дар ҳаққи онҳо, – «Дур шавед, дур шавед, нарасед!» Ва онҳо чунин сарсон ва овора шуда мегаштанд, ва дар миёни халқҳо дар бораи онҳо мегуфтанд: «Дигар дар ин ҷо сокин нахоҳанд шуд».
16. Хашми Парвардигор онҳоро пароканда хоҳад кард, дигар ба онҳо назари нек нахоҳад кард: дар он ҷо коҳинонро рӯихотир намекунанд ва ба пирон раҳм надоранд.
17. Чашмони мо ханӯз ба мадад беҳуда чор мешуд: дар чашмдошти худ ба халқе умедвор будем, ки вай наметавонист моро наҷот диҳад.
18. Қадамҳои моро камин мекарданд, ба дараҷае ки мо дар кӯчаҳои худ наметавонистем роҳ равем; охири мо наздик мешуд, рӯзҳои мо анҷом меёфт; ҳақиқатан охири мо фаро расида буд.
19. Таъқибкунандагони мо аз уқобҳои осмон тезравтар буданд: бар кӯҳҳо моро таъқиб мекарданд, дар биёбон барои мо камин месохтанд.
20. Масеҳи Парвардигор, ки рӯҳи ҳаёти мо буд, дар ҷоҳи онҳо афтод, ки дар бораи ӯ мегуфтем: «Ба зери сояи ӯ дар миёни халқҳо зиндагӣ хоҳем кард».
21. Шодӣ ва хурсандӣ намо, эй духтари Адӯм, ки дар замини Ус сокин ҳастӣ! Ин коса ба ту низ хоҳад расид: маст гардида, урён хоҳӣ шуд.
22. Эй духтари Сион! Маъсияти ту акнун тамошудааст: Ӯ туро дигар ҷалои ватан нахоҳад кард. Аммо маъсияти туро, эй духтари Адӯм, Ӯ ба ҷазо мустаҳиқ намуда, гуноҳхоятро ошкор хоҳад кард.

БОБИ ПАНЧУМ

Тазарруи қавми мазлум дар бораи марҳамат ва мадад.

1. ПАРВАРДИГОРО! Он чи ба мо рӯй додааст, ба ёд овар; назар андоз ва нанги моро бубин.
2. Мероси мо аз они аҷнабиён, хонаҳои мо аз они бегонагон шудааст.

3. Ятим шудаем ва падар надорем; модарони мо мисли бевазанон шудаанд.
4. Оби худро ба нуқра харида менӯшем, ҳезуми мо дар бадали пул ба даст мебарояд.
5. Моро бунигарданӣ зада пеш мекунанд, хаста мешавем, – фароғат кардан намемонанд.
6. Ба Миср ва Ашшур даст кафча кардем, то ки аз нон сер шавем.
7. Падарони мо гуноҳ кардаанд; онҳо аз дунё чашм пӯшидаанд, валекин мо аз барои маъсияташон гирифтори ҷазо шудаем.
8. Фуломон бар мо ҳукмфармо шудаанд; касе нест, ки моро аз дасташон халосӣ диҳад.
9. Ҷони худро ба каф гирифта, ба зери хавфи шамшери аҳли биёбон нони худро пайдо мекунем.
10. Пӯсти мо аз тафси гуруснагӣ мисли танӯр сӯхтааст.
11. Занонро дар Сион беисмат мекунанд, дӯшизагонро – дар шаҳрҳои Яҳудо.
12. Мирон бо дасти онҳо ба дор кашида мешаванд, пирон эҳтиром надоранд.
13. Ҷавонон сангҳои осӣро мебардоранд, ва наврасон зери бори ҳезум беҳуш шуда меғалтанд.
14. Пирон дигар назди дарвоза наменишинанд; ҷавонон сурудгӯӣ намекунанд.
15. Дилхушии мо хотима ёфтааст; рақси мо ба мотам мубаддал шудааст.
16. Тоҷи сари мо фурӯ ғалтидааст; вой бар ҳоли мо, ки гуноҳ кардаем!
17. Барои ин доим дили мо дард мекунад, барои инҳо чашмони мо хира шудааст:
18. Барои кӯҳи Сион, ки хароб шудааст, ва шағолон бар он гаштугузор мекунанд.
19. Лекин Ту, эй Парвардигор, то абад қоим ҳастӣ, ва тахти Ту то абадуддаҳр аст.
20. Чаро моро ба сурати абадӣ фаромӯш кардаӣ, ба муддати дуру дароз тарк намудай?
21. Парвардигоро! Моро сӯи Худ баргардон, ва мо хоҳем баргашт; рӯзҳои моро мисли пештара таҷдид намо.
22. Наход ки моро тамоман рад карда, бениҳоят бар мо хашмгин шуда бошӣ?